

พระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗

บังคับในท้องที่บางจังหวัด (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๒๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๕

เป็นปีที่ ๔๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช

โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้ใช้พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗

บังคับในท้องที่บางจังหวัด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ บังคับในท้องที่บางจังหวัด (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ใช้พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ บังคับในท้องที่ จังหวัดชัยนาท จังหวัดตราด จังหวัดน่าน จังหวัดปทุมธานี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดพังงา จังหวัดมุกดาหาร จังหวัดระนอง จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดสระบุรี และจังหวัดอุทัยธานี

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. คินสุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบันนี้ การศึกษาชั้นอุดมศึกษาได้ขยายออกไปยังท้องที่จังหวัดต่าง ๆ มากขึ้น และเยาวชนและผู้ที่อยู่ระหว่างการศึกษาคิดเดินทางไปศึกษาต่อ ในจังหวัดที่มีสถานศึกษาชั้นสูงตั้งอยู่เป็นจำนวนมาก นักเรียนและนักศึกษาบางส่วนได้เข้าพักอยู่ในหอพักเอกชนที่ตงขึ้นมาโดยไม่มีเจ้าหน้าที่ดูแลตรวจตรา ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาอันไม่พึงปรารถนาต่าง ๆ เหมือนดังที่เคยปรากฏมาแล้วก่อนมีการใช้บังคับพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ เช่น หอพักบางแห่งเป็นแหล่งมั่วสุมของพวกทุจริต มิถาชีพ หรือช่องโจร และบางแห่งก็เป็นแหล่งอบายมุขที่เพาะความประพฤติชั่วให้แก่เยาวชนของชาติ สมควรให้ใช้พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ บังคับในท้องที่บางจังหวัด จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

